

SZALAI RÓZSA HALÁLOS ÁGYÁNÁL

Bogdán József

Kék lánggal

(Kosztolányi Dezső)

Sötétlő szemhéjad mögött a szemgolyók mint kalitkába zárt, égre szomjazó kolibrik úgy mozogtak, amikor halálos ágyad szélére ültem a budapesti Szent László Kórház elfekvőjében. A kék lánggal mosolygó ablak párkányán Isten kíváncsi madarai egy kis darab száraz kuglóf morzsáit csipegették - néha-néha egymásnak rebbenve. Már nem nyílt szólásra az ajkad, csak a szentostyát fogadta be, a sustergő életet a nagyokat ásítózó halál. Mít mondjak neked, nagy utazásod előtt, te drága és szép asszony, aki oly meghitt viszonyban voltál a Kosztolányi családdal, és aki a kis Ádám tévelygő nyomait kerested a Szent Gellért-hegyháton. Hallgatsz, és én is csak hallgatok. A Villányi úton, mint a sárgahéjú nyár, úgy suhant el mellettem a négyes villamos.

Kosztolányi Ádám 1917-ben